

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ АНД. КРУШАРСКИ**

като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ АНД. КРУШАРСКИ**
Административно наказателно дело № 20211110207950 по описа за 2021 година

Р Е Ш Е Н И Е

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, Наказателно отделение, I – ви състав, в публично съдебно заседание, проведено на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ГЕОРГИ КРУШАРСКИ

и при участието на секретаря Анна Стоянова като разгледа докладваното от

съдията **НАХД № 7950** по описа за **2021 г.** и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 573859-F 588193 от 22.04.2021 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП-София, с което на „Мамма Миа 2020“ ООД, с ЕИК: 205995772, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № Н-13).

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление, а при условията на алтернативност се поддържа искане за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, дружеството – жалбоподател, чрез своя процесуален представител, поддържа жалбата със същите съображения и искания. Изрично заявяват, че не претендират присъждането на разноси по делото.

Административнонаказващият орган, чрез своя процесуален представител – юрк. Д.Н., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление. Претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна.

На 03.02.2021 г. на дружеството – жалбоподател му е съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че при извършена проверка е било констатирано, че дружеството-жалбоподател не е подало в ТД на НАП декларация образец № 6 за месец ноември 2020 г., в срок до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, като в

конкретния случай декларацията е следвало да бъде подадена до 29.12.2020 г. (тъй като 25 декември е бил неработен ден) и като не е сторило това, на 30.12.2020 г. дружеството- жалбоподател е извършило нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на жалбоподателя е била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1, вр. чл. 355, ал. 1 от КСО.

Съдът намира, за установено от фактическа страна и това, че дружеството-жалбоподател на 18.12.2020 г. е подало Декларация обр. № 9 за месец ноември 2020 г., като на същата дата е била подадена и процесната декларация обр. № 6, но е била отхвърлена и на 26.01.2021 г. е била подадена отново, когато вече е била приета.

Съдът намира, че приетите в акта за установяване на административно нарушение, респ. наказателното постановление фактически положения се установяват от наличната доказателствена съвкупност: свидетелските показания и писмените доказателства по делото.

От показанията на свидетелите В.Д. (л. 34 гръб от делото), както и от писмените доказателства по делото, се установява, че дружеството-жалбоподател е подало декларации образец № 1 и № 6 за месец ноември 2020 г., като декларациите образец 1 са били приети, а тази образец 6 е била отхвърлена е и била подадена впоследствие със закъснение от 28 дни; че при разговор със счетоводителката на дружеството същата е обяснила, че поради технически проблеми декларацията е била подадена, но отхвърлена, и че впоследствие е била подадена отново. Показанията на свидетелите касателно тези факти, са еднопосочни, непротиворечиви, кореспондиращи помежду си и писмените доказателства по делото, поради което съдът ги кредитира като достоверни и ги съобрази при формиране на вътрешното си убеждение.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на акта за констатиране на нарушението и при

издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 и чл.52 – 58 от ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени в рамките на сроковете, предвидени в чл.34 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, жалбоподателят е извършил от обективна страна, нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1, вр. чл. 355, ал. 1 от КСО, като жалбоподателят не е подал в законоустановения срок декларация образец № 6 за месец ноември 2020 г., а е сторил това със закъснение от 28 дни.

С оглед обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице, не се налага да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

В същото време обаче са налице предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН, който неправилно не е бил приложен от АНО и в случая следва да намери приложение.

Изхождайки от тежестта на нарушението и на нарушителя, както и от другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, процесният случай разкрива по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение други такива нарушения, т.е налице е маловажен случай.

В правната теория преценката за маловажност на случая се прави с оглед засегнатите от обществената опасност отношения, липсата или незначителност на причинените в резултат на деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието. В случая се касае за закъснение с 28 дни при подаването на декларация обр. 6, изискуема по Наредба Н-13, която съдържа обобщени данни, на декларациите обр. 1, за общо дължимите вноски за осигурените лица. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът преценява, това че са били подадени своевременно декларациите, изискуеми за всеки от работниците на дружеството поотделно. По този начин в никаква степен не са били застрашени осигурителните права на осигурените лица. Като смекчаващо

отговорността обстоятелство следва да се отбележи и това, че дружеството-жалбоподател е направило опит да подаде своята декларация обр. 6, но поради технически проблеми не е могло да стори това. Най-после следва да се отбележи, че и закъснението не е особено голямо – същото е по-малко от 1 месец, а наред с това дружеството не е извършвало други нарушения на осигурителното законодателство. Всичко това сочи на по-ниска степен на обществена опасност, както на нарушението, така и на нарушителя, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид.

Тук следва наред с това да се съобрази и принципът на пропорционалност между деянието, последиците и предвидената санкция, установен в чл. 35, ал. 3 НК – изискването за съответствие на престъплението и наказанието, както и чл. 36 НК – относно целите на санкционирането. Аргумент следва да се явят и чл. 12 и чл. 27 ЗАНН, които изразяват посочената по-горе идея, заложена в НК, макар и формулирани по различен начин. По тези аргументи следва да се има предвид съответствието между липсата или незначителността на вредните последици и предвиденото наказание.

Наложената имуществена санкция на стойност 500 лв. не може и не следва да се определи като незначителна, дори и представляваща посочения законов минимум, тъй като се явява несъразмерна с тежестта на извършеното и представлява противоречие с горепосочения принцип на пропорционалността. В посочения смисъл са например Решение № 2835/25.04.2017 г., по адм. дело № 289/2017 г. по описа на АССГ, 20-ти касационен състав, Решение № 2592/18.04.2018 г., по адм. дело № 1983/2018 г. по описа на АССГ, 13-ти касационен състав (което макар да е разгледан случай за нарушение на ЗДДС, съдът е изложил подробни съображения за приложението и съблюдаването на принципа на пропорционалността), както и много други.

Ето защо настоящият съдебен състав намери, че атакуваното наказателно постановление е неправилно, доводите на жалбоподателя в същия смисъл се явяват основателни, поради което същото следва да бъде отменено.

Съдът като съобрази изложеното по-горе, както и разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗАНН (измененията на ЗАНН, които касаят процесуални

норми имат незабавно действие и се прилагат и по отношение на висящите дела /по арг. от параграф 44-46 от ПЗР на ЗИД на ЗАНН – обн. ДВ бр. 109/2020 г. в сила от 23.12.2021 г. – в които е предвидено изрично изключение от това правило, следователно *per argumentum a contrario*, извън посочените изключения процесуалните норми на ЗАНН имат незабавно действие и се прилагат и по отношение на незавършилите производство; това впрочем е посочено изрично и в чл. 87 от ЗАНН/), намери че жалбоподателят следва да бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С оглед изричното изявление на процесуалния представител на жалбоподателя, че не претендират присъждането на разноски, такива не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № 573859-F 588193 от 22.04.2021 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП-София, с което на „Мамма Миа 2020“ ООД, с ЕИК: 205995772, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

ПРЕДУПРЕЖДАВА НАРУШИТЕЛЯ „Мамма Миа 2020“ ООД, с ЕИК: 205995772, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-

град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____